

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 31. An sit simonia vendere vel elocare res benedictas, consecratas aliasque similes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

Q. 30. *An sit Simonia, si quis pecuniā emat Titulum* 150
Ordinationis. R. §. 1. Si emat Titulum jam consti-
 tutum, v.g. fundationem 4. Misfarum hebdoma-
 datim, quibus respondet stipendium sufficiens
 ad sustentationem honestam, est Simonia, ut
 patet, quia officium illud legendi Misfas, cui
 respondent isti fructus, est jam antecederet
 aliquid spirituale, ergo Jus ad illos fructus, quod
 hic emitur, est annexum antecederet spirituali,
 ergo invendibile, secundum dicta num. 118. &
 dicenda num. 153.

§. 2. Si emat titulum prius constituendum, v.g. 151
 si det pecuniam pro habendo titulo Ordinationis
 super mensa Abbatiali, dummodo absit intentio
 dandi pecuniam pro Ordinatione vel Ordinibus,
 non videtur esse simonia, 1. Quia licet emo mensam
 apud Abbatem, hoc enim est quid totum tempo-
 rale, uti licet emo agros, ex quibus annue habeam
 100. aureos, hoc autem supposito etiam licet peto
 ordinari super illa mensa vel agris, quia sunt quid
 immobile, sufficiens ad honestam sustentationem,
 ergo. 2. Licet postea ejusmodi Jus habendi mensam
 ab Abbate, si acceptetur ab Ecclesia pro Titulo
 Ordinationis, accipiat aliquam connexionem
 cum spirituali, tamen antecederet est in se tem-
 porale, cui tantum postea adjicitur aliquid spiri-
 tuale, tale autem aliquid licet emitur, secundum
 dicta & dicenda locis notatis, licet enim emo
 calicem, licet intendam & faciam, ut postea illi
 adjiciatur spiritualis consecratio, ergo.

Q. 31. *An sit Simonia vendere vel elocare res* 152
benedictas, consecratas aliasque similes. R. Colli-
 getur ex seqq. §. 1. *Alloza v. Simonia S. 1. n. 33. & 35.*
 ponit has duas regulas. 1. Si spirituale sit princi-
 pale, & temporale sit accesforium, hoc temporale

vendi non potest, quia accesorium sequitur naturam principalis. 2. Si temporale sit principale, & spirituale sit accesorium, temporale vendi potest, sed non majori pretio propter spirituale annexum.

¹⁵³ *Pirh.* L. 5. T. 3. n. 72. clarius rem explicat per has 4. regulas collectas ex *S. Th. Suar. Laym.* & aliis, 1. Quod est annexum spirituali, non potest vendi, quatenus habet talem connexionem vel ordinem ad spirituale, tum enim spirituale aestimaretur pretio temporali. 2. Quod est annexum spirituali, ita ut sit præsuppositum ad spirituale, & cui spirituale postea advenit, si absit specialis prohibitio Ecclesiæ, potest vendi ratione materiæ vel artificii, etiamsi consecratio vel benedictio sit ab illis inseparabilis, modò non ideo vendatur carius, sed tantùm secundùm valorem, quem habet independenter ab illis; ratio est, quia talia retinent valorem intrinsecum totum aut saltem ferè totum, nam putant aliqui de valore intrinseco per hoc decedere, quòd ad usus profanos amplius applicari non possint, sed hoc parum attenditur, & communiter ad usus profanos non fiunt vel non serviunt.

3. Quod concomitanter est annexum spirituali, uti est labor intrinsecè & inseparabiliter conjunctus ministeriis spiritualibus, non potest vendi finè Simonia, quia non tam est annexum spirituali quàm ipsum spirituale, seu intrinseca pars ipsius functionis spiritualis: *Nec obstat*, quòd fortè sit actio materialis, nam rectè dicit *Suarez* ex *S. Bonaventura*, quòd ipsummet materiale teneat locum spiritualis & censeatur spirituale, ideòque empto labore emitur actio spiritualis, ut pluribus explicat *Escob.* in *Th. mor.* L. 8. à n. 331.

4. Quod consequenter est annexum spirituali, id est, quod præsupponit rem spiritualem, &

& in illa fundamentum vel æstimationem habet, vendi non potest sine Simonia, & tale quid est Jus percipiendi Decimas vel fructus clericales, quamdiu hoc Jus per Papam non separatur à titulo Officii.

§. 2. Ex dictis sequitur, posse vendi calices, ¹⁵⁴
 Agnos Dei, vestes sacras, oleum, panem benedictum, sacrum chrisma &c, dummodo vendantur secundum valorem intrinsecum tantum, Ecclesia enim tantum prohibet vendi carius ratione benedictionis vel consecrationis: possunt tamen vendi carius ratione laboris vel sumptuum, v.g. ut adferrentur ex loco remoto, ubi benedici debuerunt, uti rectè *Suar. Bonac. Dian. P. 3. T. 6. R. 12. Engel n. 17. Steph. t. 4. d. 11. n. 34. & alii*: itaque quando Canones vetant vendi res quasdam sacras etiam ratione materiæ, intelligendi sunt, si in rebus sacris fiat mercatura quædam quasi profana, aut si adsit scandalum: prohibentur autem vendi Judæis, uti habet *March. T. 2. T. 2. S. 3. Q. 4. Reg. 2.* ob periculum irreverentiæ vel abusus: hinc etiam *Laym.* apud *Pirh. L. 3. T. 17. N. 6.* putat calicem Christiano Laico non debere vendi integrum, nisi pro aliquo Oratorio, eò quòd Laicus rem ejusmodi sacram possidere non debeat.

§. 3. *Suar. Cap. 14. n. 23.* docet vendi posse etiam ¹⁵⁵
 templa, quia videtur esse par ratio cum calicibus, utrobique enim materiæ de se vendibili supervenit consecratio; contradicunt *Laym. & Pirh. n. 9.* nam prohibentur vendi ligna & lapides Ecclesiæ etiam dirutæ: sed pro *Suar.* responderi potest, prohiberi ne vendantur ad alios usus profanos, eò quòd Ecclesia satis declaraverit in eis quamvis dissolutis manere consecrationem, eò quòd in se maneant, uti antea, ligna & lapides, quod non est

in aliis rebus, v.g. in calice effracto, cujus partes consecrationem nullam retinent, nec in se manent calix.

156 §. 4. Simonia est rem sacram v.g. calicem aut paramenta Misæ elocare pro pretio, nisi pretium petatur præcisè, quantum est damnum vel detrimentum, quod res pateretur, ita *Suar.* n. 25. Ratio est, quia res talis non elocatur nisi ratione usûs, ergo usûs venditur, atqui usus rei sacræ est sacer, non enim adhiberi debet ad usus profanos, ergo.

157 §. 5. Simonia est carius vendere rosaria, imagines, numismata, quia Reliquias attigerunt, aut Reliquiaria ipsa, quia Reliquias continent, ita *Suar.* n. 24. Reliquias autem ipsas vendere secundùm omnes est Simonia, uti rectè *Stoz L. 1. P. 3. n. 303.*, ubi tamen addit, si illæ ab infidelibus vel hæreticis detineantur, licitum esse eas sibi vindicare dato pretio pro redimenda vexa, indigna tractatione aut injusta earum possessione, & consentiunt *Laym. L. 4. T. 7. c. 5. n. 17.* cum *Sancho* in *Dec. L. 2. c. 43. n. 22.*

De alienatione bonorum vel rerum Ecclesiæ plura addentur Lib. IV. à n. 1363.

158 Q. 32. *An sit Simonia dare pretium pro Sacramento, precibus, cantu spirituali: item pro obligatione faciendi aliquid spirituale.* R. §. 1. Pro Sacramento ipso dare pretium est Simonia, uti patet, & idem est, si detur pretium pro labore intrinseco, qui est in administratione, uti n. 153. dictum est; si tamen detur pretium pro habendo matrimonio in ratione contractûs civilis, v.g. per dotem vel aliter compensando inæqualitatem personarum contrahentium, quia una est nobilis, altera ignobilis, non est Simonia, ita *S. Thom. Suar. Laym. Pirh. L. 5. T. 3. n. 12. Illjung T. 5. n. 309.*